

Gdańsk, dnia 9 kwietnia 2018 r.

Sygn. akt D – 19/18

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Władysław Leszczyński

Członkowie : Elżbieta Czarnecka

Anna Bogdanis

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 9 kwietnia 2018 r. w Gdańsku odwołania [REDAKTURA] - [REDAKTURA] od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 03 stycznia 2018 r. o umorzeniu dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2017 poz. 1870 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 03 stycznia 2018 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

[REDAKTURA]

Członkowie składu:

[REDAKTURA]
[REDAKTURA]

sygn. akt: D-19/18

UZASADNIENIE

W dniu 06.10.2016 r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKCYJA] skarga [REDAKCYJA] - [REDAKCYJA] na radcę prawnego [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] w której skarżąca zarzuciła radcy prawnemu naruszenie zasad etyki zawodowej w związku z podjęciem reprezentacji przed Sądem Rejonowym w [REDAKCYJA] Wydział I Cywilny w sprawie sygn. akt: [REDAKCYJA] pozwanych [REDAKCYJA] i [REDAKCYJA]

Postanowieniem z dnia 30.11.2016 r. zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKCYJA] postanowił wszcząć dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm.), w toku którego przeprowadzono dowody z dokumentów oraz przeprowadzono dowód z przesłuchania świadków.

Postanowieniem z dnia 07 lipca 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił radcy prawnemu [REDAKCYJA] zarzut nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego poprzez prowadzenie sprawy, w której czynności dotyczą majątku osoby najbliższej (męża [REDAKCYJA]), co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz naruszenie art. 6, art. 10 oraz art. 30 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu nadanym Uchwałą Nr 3 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. Obwiniona nie przyznała się do postawionych jej zarzutów.

Postanowieniem z dnia 03.01.2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKCYJA] umorzył dochodzenie w sprawie na podstawie art. 17 §1 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Uzasadnienie postanowienia opierało się na następujących ustaleniach.

Radca prawny [REDAKCYJA] nie wykonywała czynności zawodowych dla skarżącej. Była ona pełnomocnikiem Państwa [REDAKCYJA] w sprawie sygn. akt: [REDAKCYJA] Sądu Rejonowego w [REDAKCYJA]. Sprawa ta dotyczyła rozliczeń finansowych prowizji z tytułu sprzedaży nieruchomości w związku z zawartą umową pośrednictwa w sprzedaży pomiędzy Panią [REDAKCYJA] a skarżącą prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą [REDAKCYJA] Pan [REDAKCYJA] któremu została zapłacona prowizja z tytułu sprzedaży nieruchomości nie jest stroną tego

postępowania sądowego i występował w nim jedynie w roli świadka. Obwiniona wskazała, iż z mężem pozostaje w faktycznej separacji od 1 maja 2015 r. i od tej daty nie prowadzi z nim wspólnego gospodarstwa domowego, co potwierdza przedstawiona umowa najmu lokalu mieszkalnego zawarta przez Pana ██████████

Pismem z dnia 07.02.2018 r. Pani ██████████ - ██████████ wniosła odwołanie od wskazanego wyżej postanowienia podtrzymując argumentację przedstawioną w skardze.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w ██████████ Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postąpił słusznie umarzając dochodzenie w przedmiotowej sprawie. Dokonując analizy faktycznej i prawnej zaskarżonego postanowienia sąd uznał, iż decyzja o umorzeniu dochodzenia w sprawie była zasadna. Postępowanie przygotowawcze zostało w sposób prawidłowy, z wykorzystaniem wszystkich dostępnych źródeł dowodowych. Dokonana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budziła wątpliwości.

W oparciu o ustalenia dokonane w toku dochodzenia należy stwierdzić, iż brak jest danych uzasadniających podejrzenie popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawnego zarzucanego przez skarżącą w skardze i powielonego w odwołaniu.

Zdaniem Sądu skarżąca nie wykazała naruszenia zasad etyki zawodowej radcy prawnego ██████████ a tylko ich naruszenie mogło stanowić podstawę do potwierdzenia postawionych jej zarzutów.

Wniesiony środek zaskarżenia nie zawiera także wskazania nowych faktów lub dowodów, których odwołująca nie mogła wcześniej powołać.

Okoliczności, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia, wbrew temu co zdaje się uważać skarżąca, są dla sądu zrozumiałe i oczywiste. Dlatego zdaniem Sądu złożone zażalenie nie zawiera argumentów, które przemawiałyby za merytorycznie odmienną oceną zebranego materiału dowodowego, a tym samym podważałyby zasadność podjętej decyzji.

W ocenie sądu, w toku czynności podjętych przez Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją których mogłoby być uchylene zaskarżonego

postanowienia oraz w prawidłowy sposób zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe.

W niniejszej sprawie, wbrew twierdzeniom skarżącej, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie przyjął, iż brak jest uzasadnionego podejrzenia zaistnienia deliktów dyscyplinarnych. Przy nabraniu takiego przekonania organ ten nie ma obowiązku podejmować czynności w celu poszukiwania innych okoliczności, które dopiero być może mogłyby uzasadniać podejrzenie popełnienia jakiegoś przewinienia. Nabierając przekonania o braku uzasadnionego podejrzenia popełnienia deliktu dyscyplinarnego, nie ma też obowiązku poszukiwania innych okoliczności, które mogłyby je uzasadniać.

W tej sytuacji mając na względzie przedstawione rozważania i ustalenia sąd nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania orzekł jak w punkcie I postanowienia i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP z dnia 03.01.2018 r. o umorzeniu dochodzenia.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z treścią art. 70(6) ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych.

Ponieważ Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 kpk nie podlega zaskarżeniu.

